

РЕШЕНИЕ

№ 6471

гр. София, 28.05.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

**АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XVIII КАСАЦИОНЕН
СЪСТАВ**, в закрито заседание на 28.05.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

**ЧЛЕНОВЕ: Антони Йорданов
Мария Бойкинова**

като разгледа дело номер **2244** по описа за **2024** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.306, ал.5-6, вр. чл.229 – чл.236 от АПК.

Образувано е по частна жалба на Л. М. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ул. „79-та“ № 1Б, срещу Определение № 980 от 26.01.2024 г. по адм.д.№ 11778/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 4-ти състав, с което, в производство по чл.304-306 от АПК, е оставена без разглеждане молбата му за налагане на административно наказание „глоба“ на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за неизпълнение на влязло в сила решение № 75/06.01.2023 г. по адм.д.№ 8995/2022 г. на АССГ, 75-ти състав.

В частната жалба се твърди, че е нарушено правото на защита на жалбоподателя, доколкото с влязло в сила съдебно решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав, е отменен отказ на началник отдел „Пътна полиция“ (ОПП) при СДВР за deregистрация на личния му лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] . Претендира налагане на глоба по реда на чл.304-306 от АПК за неизпълнение на визираното съдебно решение. Твърди, че в продължение на 4 години МВР, Прокуратура и съд се занимават с безплодни разсъждения относно съдбата на един доказано несъществуващ автомобил на 30 години и намира това за правен нихилизъм.

Жалбоподателят твърди, че не му е известно местонахождението на процесния автомобил, за което уведомирал компетентните органи на Об-то РУ-СДВР, вкл. като им предоставил оригинали и копия на неговите регистрационни талони (голям и малък). Поддържа, че образуваното от ЧСИ Г. Т. изпълнително дело № 20168820400804, по

което е наложен запор на автомобила от 26.09.2019 г., е прекратено на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК във връзка с тълкуването, дадено в Тълкувателно решение № 2/2013 г. на ОСГТК на ВКС. Въпреки това компетентните органи от ОПП-СДВР отказвали да дерегистрират процесния автомобил.

Ответникът по частната жалба началник ОПП-СДВР не взема становище.

Административен съд София град, XVIII-ти Касационен състав, за да се произнесе намира следното от фактическа страна:

Не е спорно, че на 13.06.2022 г. Л. М. Т., в качеството на собственик на процесното МПС, е подал до началника на ОПП - СДВР заявление вх. № 433200-60333 с искане да бъде прекратена регистрацията на обявения за издирване лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС], за който твърди, че неоснователно е задължен да заплаща данък по чл. 52 ЗМДТ. Според заявителя образуваното срещу него изпълнително дело за присъдените в полза на съдебната власт разноски по НОХД № 333/2013 г. е прекратено по силата на закона в хипотезата на чл. 433, ал. 1, т. 8 ГПК.

Установява се от Постановление от 12.04.2022 г. по пр.пр. № 11204/2022 г. по описа на СРП и № 230000-18493/2021 г. по описа на 06-то РУ-СДВР, че преписката е образувана по сигнал на Т. до 06-то РУ-СДВР като собственик на процесния автомобил. Според сигнала през 2012 г. Т. помолил свой познат да прибере автомобила от паркинг на РУ [населено място], но след тази дата не знае какво е станало в него. През 2016 г. установил, че дължи данъци за автомобила. Отправил молба той да бъде издирен и смет от отчет пред КАТ. С постановлението на СРП е отказано да се образува досъдебно производство поради липса на осъществен състав на престъпление от общ характер.

Според Постановление от 19.03.2021 г. по пр.пр. № 1249/2021 г. по описа на РП [населено място] процесният автомобил е бил иззет като веществено доказателство по ДП № 1082/2010 г. по описа на РУ П.. След приключване на разследването автомобилът е върнат на собственика с приемо-предавателен протокол от 03.12.2012 г., подписан лично и без възражения от Л. Т..

С писмо рег. № 433200-91919 от 13.09.2022 г. началникът на ОПП-СДВР отказал прекратяване на регистрацията на процесното МПС. Мотивирал се с наличието на наложени върху вещта обезпечителни мерки и с разпоредбата на чл.18б, ал.4 от Наредба № I-45/2000 г., според която прекратяване на регистрацията в случаите на наложен запор на МПС се извършва след отмяна или писмено разрешение на органа, постановил обезпечението, или на друг компетентен орган.

Този отказ е отменен с решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023 г. В мотивите на акта си съдът е приел, че изискването на чл. 18б, ал. 4 от Наредба № I-45/2000 г. е установено само за случаите, когато прекратяването на регистрацията се извършва служебно, но не и за случаите на прекратяване на регистрацията по заявление на собственика. В допълнение съдът е посочил, че по делото не са установени каквито и да било последващи действия на компетентното по местоживеее районно управление (в случая 6-то РПУ – С.) във връзка със заявеното в молбата изрично искане на жалбоподателя и собственик на МПС за издаване на служебна бележка за заличаване на автомобила, вкл. такива съгласно Инструкция № И-1 от 7.01.2013 г. за условията, реда и организацията на взаимодействието между военната полиция и структурите на Министерството на вътрешните работи. След отмяна на отказа преписката е върната на административния орган за преценка на приложението на чл. 18а, ал. 3 от Наредба № I-45/2000 г., който

регламентира като отделно и самостоятелно основание прекратяването на регистрацията на превозно средство, което е обявено за издирване – автоматично, въз основа на писмено заявление от собственика, каквото в случая е било подадено. Съдът е намерил отказа за несъответен на чл.4 и чл.6 от АПК, тъй като би било в противоречие с посочените принципни положения към собственика на обективно липсващо (без значение дали е изгубено, унищожено, откраднато и т.н.) превозно средство, за което законът изрично предвижда то да бъде снето от отчет (след отразяване на информацията от обявяването му за издирване), да се поставят допълнителни изисквания, които са относими към други хипотези за дерегистрация на МПС съгласно Наредба № I-45/2000 г. Намерил за релевантен и въпросът доколко отказът на органа, при липсата на спор, че автомобилът е в неизвестност (а същевременно генерира за собственика си данъчни задължения) отговаря на изискването да е общественополезен и осмисля като цяло наложената по отношение на автомобила обезпечителна мярка. Дадените от съда указания са при липса на други законови пречки да издаде искания административен акт, като провери основателността на заявлението за дерегистрация и с оглед наличието на хипотезата на чл. 18а, ал. 3 от Наредба № I-45/2000 г.

Решението на АССГ е влязло сила на 25.01.2023 г.

Преписката е върната на административния орган с писмо, получено от служител при ответника на 09.02.2023 г., видно от отбелязването върху писмото.

С разпореждане № 7362/31.08.2023г. по адм.д. № 7330/23 г. на АССГ, 59 състав, е оставено без уважение искане на Л. М. Т. за налагане на глоба за неизпълнение на посоченото съдебно решение по реда на чл.304-306 от АПК. Съдът е приел, че към датата на подаване на искането за налагане на глоба по чл. 304 АПК са били предприети действия от страна на ответника по изпълнение на влязлото в сила решение, а именно: издадено е решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г., с което началник отдел ОПП – СДВР е отказал административна услуга „прекратяване на регистрацията на ПС“ на лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Л. М. Т., тъй като превозното средство, въпреки подадената за това молба от собственика му, не е обявено за издирване в Автоматизираната информационна система "Издирвателна дейност" - Национална Ш. информационна система от съответните компетентни органи – една от предпоставките на чл. 18а, ал. 3 Наредба № I-45/2000 г. за уважаване на искането. С решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. началник отдел ОПП – СДВР е отказана административна услуга „прекратяване регистрацията на лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] , собственост на Л. М. Т.“. Административният орган е приел, че не е налице основанието по чл.18а, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г., тъй като към момента на произнасянето ППС не било обявено за издирване в АИС ИД-НШИС. Посочено е в решението, че безспорно Т. е подал искане до 06-то РУ-СДВР въпросното ППС да бъде обявено за издирване, тъй като не му е известно местонахождението му, но въпреки това то не било обявено за издирване от компетентните органи от 06-то РУ-СДВР, което се явява една от предпоставките за уважаване на искането за прекратяване на регистрацията на това основание.

С оспореното в настоящето производство определение № 980 от 26.01.2024 г. по адм.д. № 11778/2023 г. АССГ, 4-ти състав, е оставил без разглеждане молба вх.№ 44445 от 11.12.2023 г. по описа на АССГ, подадена от Л. М. Т. с искане за налагане на глоба на основание чл.304 от АПК за неизпълнение на съдебно решение №

75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав. Съдът е приел, че е налице идентичност между страните, основанието и предмета на адм. д. № 7330/2023г. на АССГ и адм. д. № 11778/2023 г. по описа на АССГ. Доколкото производството по адм. д. № 7330/2023г. е приключило с влязъл в сила съдебен акт, с който съдът се е произнесъл по искане с правно основание чл. 304 АПК с окончателно разпореждане № 7365/31.08.2023г., влязло в законна сила 31.08.2023г г., с обжалваното определение съдът е прекратил производството на основание чл.159, т.6 от АПК.

След постановяване на обжалваното определение № 980 от 26.01.2024 г., с решение № 2877 от 29.04.2024 г. по адм.д.№ 2254/2024 г. по описа на АССГ, 61 състав, е прогласена нищожността на решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. на началник отдел ОПП – СДВР и преписката е върната на административния орган за произнасяне по заявлението на Т. за прекратяване на регистрацията на лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] . Съставът на АССГ е приел, че при издаване на решението от 22.05.2023 г. административният орган не е съобразил в пълнота указанията, дадени със съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023г. Изрично е посочил, че фактът, че е налице запор по отношение на автомобила, не е пречка за обявяването му за издирване от компетентните полицейски органи, след като не е ясно местонахождението му нито от собственика на автомобила, нито от който и да било друг административен или разследващ орган. Не било известно и местонахождението на регистрационните табели на автомобила, както и дали изобщо те съществуват към настоящия момент.

В настоящето производство съдът е изискал допълнителна информация на основание чл.306, ал.3 от АПК относно наличие на данни за вдигане на запора върху лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] .

По делото е постъпил препис от Определение по чнд № 498/2012 г. на Окръжен съд Пазарджик, Наказателно отделение, влязло в сила на 03.10.2012 г., с което е отменено постановление на ОП П. от 29.08.2012 г. по ДП № 1085/2010 г. в частта, с която е отказано да се отмени допуснатото обезпечение чрез запор на процесния лек автомобил и е отменено същото обезпечение. С разпореждане от 05.12.2012 г. по изп.д. № 20187/2011 г. по описа на ДСИ при СРС на основание чл.402, ал.3 от ГПК е постановено да се вдигне запора върху процесното МПС, собственост на Т.. Приложено е и постановление от 09.04.2014 г. по изп.д.№ 20187/2011 г. по описа на ДСИ при СРС, с което изпълнителното производство е прекратено.

Постъпило е и писмо изх.№ 2972/22.03.2024 г. по изп.д.№ 20168820400804 на ЧСИ Г. Т. с данни за липса на предпоставки за прекратяване на производство на основание чл.433, ал.1, т.8 от ГПК, доколкото същото било висящо с наложени обезпечителни мерки, вкл. запор на процесния лек автомобил. Изпълнителното дело било образувано на 09.12.2016 г. по молба на ОС Пазарджик и приложен изпълнителен лист по НОХД № 333/2013 г. за разноски в полза на бюджета в размер на 19 386.72 лв., към които били присъединени държавни вземания в размер на 1582.81 лв.

При сравнение на Определение по чнд № 498/2012 г. на Окръжен съд Пазарджик и данните по писмо изх.№ 2972/22.03.2024 г. по изп.д.№ 20168820400804 на ЧСИ Г. Т. относно основанието за образуване на изпълнителното производство пред ЧСИ – изпълнителен лист № 78 от 08.12.2016 г. по НОХД № 333/2013 г. по описа на ОС Пазарджик, се установява, че изпълнителните основания за различни. С други думи –

наличието на основание за прекратяване на изпълнителното производство от ДСИ не влече по необходимост задължение за прекратяване на производството пред ЧСИ, тъй като са образувани по различни изпълнителни инования.

Приложена е изготвена на 30.04.2024 г. справка от електронна система на ОПП-СДВР, според която процесното МПС е с невалиден български документ за регистрация от 15.01.2016 г. МПС е със статут „разпространен в ШИС“ по причина за издирване: „вещ – открадната, незаконно присвоена, изгубена“. Тази информация съвпада със съдържаща се по адм.д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75-състав, справка от 29.09.2022 г. (л.20), според която първоначалната регистрация на ППС в България е на 14.12.2007 г. На 17.11.2010 г. е извършена служебна промяна на регистрацията на ППС на основание „поставяне на МПС под запор за продажба“, а на 15.01.2016 г. е регистрирана услуга „повторно издаване на СР на МПС“ с основание „изгубено/откраднато/унищожено свидетелство“, която услуга е изпълнена от ОПП-СДВР.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

В самото начало следва да се отбележи спецификата на настоящето производство, което не е по оспорване на индивидуален административен акт по реда на чл.145-178 от АПК, а е образувано по искане на заинтересовано лице за налагане на глоба за неизпълнение на актове на съда по реда на чл.304, ал.1 от АПК, според който длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт, извън случаите по дял пети, се наказва с глоба от 200 до 2000 лв.

Както е посочено във влязло в сила разпореждане № 7362/31.08.2023г. по адм.д. № 7330/23 г. на АССГ, 59 състав, за да е налице нарушение по чл. 304, ал. 1 АПК е необходимо да бъде установено кумулативното наличие на три положителни предпоставки:

1. влязъл в сила съдебен акт, който предписва определено поведение за административен орган;
2. изпращане на препис от влезлия в сила съдебен акт и/или преписката (съобразно диспозитива) на задължения административен орган с оглед узнаване на задължението, което следва да изпълни;
3. неизпълнение на този съдебен акт от страна на административния орган – адресат на дължимото поведение.

В случая не е спорно изпълнението на първите две предпоставки. С посоченото разпореждане № 7362/31.08.2023г. по адм.д. № 7330/23 г. на АССГ, 59 състав, е отказано налагане на наказание поради неизпълнение на третата предпоставка, тъй като след влизане в сила на решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав, и връщане на преписката, административният орган е постановил решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. началник отдел ОПП – СДВР. Т.е. не е налице неизпълнение на съдебен акт, а ново произнасяне от страна на органа. Независимо, че се касае за повторен (пореден) отказ, съдът е приел, че пътят за защита срещу него е по реда на чл.145-178 от АПК, а не по реда на чл.304-306 от АПК.

Настоящият касационен състав на АССГ приема, че обжалваното в настоящето производство определение № 980 от 26.01.2024 г. по адм.д. № 11778/2023 г. АССГ, 4-ти състав, е неправилно, тъй като след постановяване на разпореждане № 7362/31.08.2023г. по адм.д. № 7330/23 г. на АССГ, 59 състав, са налице нови факти и обстоятелства, които следва да бъдат съобразени и които навеждат на извод за липса

на идентичност между страните, основанийето и предмета на адм. д. № 7330/2023г. на АССГ и адм. д. № 11778/2023 г. по описа на АССГ.

На първо място, постановено е решение № 2877 от 29.04.2024 г. по адм.д.№ 2254/2024 г. по описа на АССГ, 61 състав, с което е прогласена нищожността на решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. началник отдел ОПП – СДВР, послужило като основание за отхвърляне на първото искане на Л. Т. за налагане на глоба на основание чл.304, ал.1 от АПК. При служебна проверка в деловодната система на АССГ към датата на постановяване на настоящия акт липсват данни за подадена касационна жалба срещу решение № 2877 от 29.04.2024 г. В него съдът е приел, че административният орган не е съобразил в пълнота указанията, дадени със съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023г. С това настоящият състав на АССГ приема, че е изпълнена и третата предпоставка за налагане на наказание по чл.304, ал.1 от АПК - неизпълнение на влязъл съдебен акт от страна на административния орган – адресат на дължимото поведение (началник на ОПП-СДВР). АССГ, 61-ви състав, изрично е посочил в решението си, че наличието на запор върху автомобила, не е пречка за обявяването му за издирване от компетентните полицейски органи, след като не е ясно местонахождението му нито от собственика на автомобила, нито от който и да било друг административен или разследващ орган (обстоятелства, които не са спорни и се установяват от постановление за прекратяване/отказ за образуване на наказателни производства).

Нещо повече, това становище на съда съвпада с информацията, посочена в писмо рег. № 513р-41057 от 19.04.2023 г. на началник ОКИАД-СДВР до началника на ОПП-СДВР, според което цитат „съгласно действащата нормативна уредба няма законови пречки за налагане на запор върху МПС с прекратена регистрация“.

Две отделни и независими съдебни инстанции са установили незаконосъобразността и непропорционалността в нарушение на чл.4, ал.2 и чл.6, ал.2-5 от АПК на два поредни отказа на началник ОПП-СДВР за прекратяване на регистрацията на процесното МПС – решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав, с което се отменя отказ, обективиран в писмо рег. № 433200-91919 от 13.09.2022 г. на началника на ОПП-СДВР и решение № 2877 от 29.04.2024 г. по адм.д.№ 2254/2024 г. по описа на АССГ, 61 състав, с което е прогласена нищожността на решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. на началник отдел ОПП – СДВР. На следващо място, както според предоставената по адм.д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав, информация от 29.09.2022 г. от електронните масиви на ОПП-СДВР, така и според служебно изискана от настоящия съдебен състав информация от същите масиви от 30.04.2024 г., считано от 15.01.2016 г. процесното МПС е със статут „разпространен в ШИС“ по причина за издирване: „вещ – открадната, незаконно присвоена, изгубена“. Тази налична при ответника – началник на ОПП-СДВР информация в пълна степен потвърждава тезата за неизпълнение на решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г. на АССГ, 75 състав. С последния съдебен акт не просто е отречена законосъобразността на тезата на ответника за неизпълнение на предпоставките за прекратяване на регистрацията на основание чл.18б, ал.4 от Наредба № I-45/2000 г., но са дадени задължителни

указания за изследване наличието на основание за прекратяване на регистрацията по чл.18а, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г. – обявено за издирване ППС. Не случайно в същия съдебен акт съдът е направил разграничение между основанията по чл.18а от Наредбата (по писмено заявление на собственика) от тези по чл.18б от Наредбата (служебно от административния орган). При наличие на основание за *служебно прекратяване на регистрацията на МПС, каквото е това по чл.18, ал.1, т.2, вр. чл.18а, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г.*, в решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г., АССГ, 75 състав, е дал задължителни указания на органа да постанови прекратяване на регистрацията на основание *чл.18а, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г., независимо, че не се установява изпълнение на предпоставките по чл.18б, ал.4 от Наредба № I-45/2000 г., които са отделни и самостоятелни.* В тази насока е становище и на друг административен орган в писмо рег. № 513р-41057 от 19.04.2023 г. на началник ОКИАД-СДВР до началника на ОПП-СДВР, според което съгласно действащата нормативна уредба няма законови пречки за налагане на заповед върху МПС с прекратена регистрация. С други думи, наличието на наложен заповед върху МПС не е пречка за прекратяване на регистрацията му на друго основание извън чл.18б, ал.4 от Наредба № I-45/2000 г., както и прието в решение № 75/06.01.2023 г. по адм. д. № 8995/2022 г., АССГ, 75 състав.

При наличните в електронните масиви на ОПП-СДВР данни за статута на процесното МПС (считано *от 15.01.2016 г.* процесното МПС е със *статут „разпространен в ШИС“ по причина за издирване: „вещ – открадната, незаконно присвоена, изгубена“*) са напълно необосновани мотивите на органа за поредния отказ за снемане на регистрацията на процесното МПС в решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. началник отдел ОПП – СДВР: *„безспорно Т. е подал искане до 06-то РУ-СДВР въпросното ППС да бъде обявено за издирване, тъй като не му е известно местонахождението му, но въпреки това то не било обявено за издирване от компетентните органи от 06-то РУ-СДВР, което се явява една от предпоставките за уважаване на искането за прекратяване на регистрацията по чл.18а, ал.3 от Наредба № I-45/2000 г.*

Абсолютно недопустимо е да се вменяват в тежест на собственика на МПС последиците от „липса на обявяване на МПС за издирване“. От една страна, тъй като то е в компетентността на органи от същата система на МВР. И от друга страна – защото самата налична при ответния орган информация е, че по неговите информационни масиви процесното МПС е със статут *„обявен за издирване/разпространен в ШИС по причина за издирване: „вещ – открадната, незаконно присвоена, изгубена“*. Последното обстоятелство – местонахождението на вещта е неизвестно, не е спорно.

Дължим е извод за неизпълнение на съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023г., което се констатира не само от настоящия съдебен състав на АССГ, но е установено и в решение № 2877 от 29.04.2024 г. по адм.д.№ 2254/2024 г. по описа на АССГ, 61 състав, с което е прогласена нищожността на решение № 4332р-35167 от 22.05.2023 г. началник отдел ОПП – СДВР и преписката е върната на административния орган за

произнасяне по заявлението на Т. за прекратяване на регистрацията на лек автомобил марка С., модел С5, рег. [рег.номер на МПС] .

Не само становището на ответната администрация е за липса на пречка за прекратяване на регистрацията на МПС с наложен заповест (писмо рег. № 513р-41057 от 19.04.2023 г. на началник ОКИАД-СДВР), но както установяват две съдебни инстанции – отказът за това прекратяване е несъответен на принципите на законност и съразмерност по чл.4 и чл.6 от АПК, тъй като би било в противоречие с посочените принципни положения към собственика на обективно липсващо ППС (без значение дали е изгубено, унищожено, откраднато и т.н.), да се поставят допълнителни изисквания, които са относими към други хипотези за дерегистрация на МПС съгласно Наредба № I-45/200 г.

По изложените съображения настоящият съдебен състав на АССГ намира за изпълнена и третата предпоставка за налагане на глоба на основание чл.304, ал.1 от АПК на началник ОПП-СДВР за неизпълнение на указанията, дадени в съдебно решение № 75/06.01.2023г. по адм.дело № 8995/2022г. по описа на АССГ, Трето отделение 75 състав, влязло в сила на 25.01.2023г.

Съгласно чл.235, ал.1 и чл.306, ал.6 от АПК ако отмени обжалваното определение или разпореждане, съдът е компетентен да разреши делото по същество. Ето защо и след отмяна на обжалваното определение № 980 от 26.01.2024 г. по адм.д. № 11778/2023 г. АССГ, 4-ти състав, следва да се постанови друго, по същество на повдигнатия в частната жалба процедурен въпрос, а именно – като се наложи глоба на основание чл.304, ал.1 от АПК.

Визираната норма урежда възможност за налагане на наказание за неизпълнение на актове на съда на длъжностно лице, което не изпълни задължение, произтичащо от влязъл в сила съдебен акт. Установен е размер на глобата от 200 до 2000 лв. При определяне на наказанието следва да се съобрази чл.27, ал.2 от ЗАНН, според който се вземат предвид тежестта на нарушението, подбудите за неговото извършване и другите смекчаващи и отегчаващи вината обстоятелства, както и имотното състояние на нарушителя. Съдът приема, че се касае за особено упорито поведение на ответния административен орган, който независимо, че от 2016 г. разполага с информация, че процесният автомобил е обявен за издирване *като* „вещ, която е открадната, незаконно присвоена или изгубена“, отказва да постанови прекратяване на неговата регистрация, включително в изпълнение на влязло в сила съдебно решение. Изложеното е основание за налагане на глоба в усреден размер от 900 лв.

Съгласно чл.306, ал.6 от АПК касационният съд се произнася с решение. Актуалната съдебна практика е за постановяване на решението в закрито съдебно заседание: напр. решение № 9464 от 10.10.2023 г. по адм.д. № 9412/2023 г. на ВАС, II отделение, решение № 3892 от 11.04.2023 г. по адм. д. № 2187/2023 г., на ВАС, VII-мо отделение, Решение № 1206 от 27.03.2024 г. по к. ч. адм. д. № 320/2024 г. на Административен съд – Пазарджик, определение № 575 от 17.01.2024 г. по адм. д. № 11498/2023 г. на АССГ, X-ти Касационен състав, и други.

По изложените съображения и на основание чл. 306, ал. 2 и ал.6 от АПК, Административен съд София – град, XVIII-ти Касационен състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по частна жалба на Л. М. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място],[жк], ул. „79-та“ № 1Б, Определение № 980 от 26.01.2024 г. по адм.д.№ 11778/2023 г. по описа на АССГ, Първо отделение, 4-ти състав, и ВМЕСТО НЕГО ПОСТАНОВЯВА:

НАЛАГА на основание чл.304, ал.1, вр. чл. 306, ал. 2 и ал.6 от АПК, административно наказание „глоба“ в размер на 900 (деветстотин) лв. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за неизпълнение на влязло в сила решение № 75/06.01.2023 г. по адм.д.№ 8995/2022 г. на АССГ, 75-ти състав.

ОСЪЖДА Столична дирекция на вътрешните работи, [населено място], [улица] да заплати по сметка на Административен съд София град, [населено място], [улица] наложеното на основание чл.304, ал.1, вр. чл. 306, ал. 2 и ал.6 от АПК, административно наказание „глоба“ в размер на 900 (деветстотин) лв. на началника на отдел „Пътна полиция“ при СДВР за неизпълнение на влязло в сила решение № 75/06.01.2023 г. по адм.д.№ 8995/2022 г. на АССГ, 75-ти състав.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.